

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
پنج‌شنبه ۱۹ شهریور ۱۴۰۵ - ۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
سال بیست‌وهشتم - شماره ۷۶۹۱ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

ویژه جوان

وحدت‌شکنان مشغول کارند!

مجتبی زارعی، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، روایت متفاوتی از آنچه در جلسه مجلس در حرم حضرت عبدالعظیم اتفاق افتاد نوشت و بی‌آنکه نامی از رسایی بیاورد، با بازنشر تصویری از صفحه او در نقد قالیباف، نوشته است: «دیشب مجلس بر دهان طراح کودتا علیه دولت مستقر مورد حمایت ولی فقیه زد!» | صفحه ۲

یادداشت سیاسی

مصطفی قربانی

خطای نخبگانی در تحلیل منازعه آمریکا با ایران

طیفی از نخبگان سیاسی، بدون توجه به ماهیت منازعه آمریکا با ایران، خواهان حل یکجانبه منازعه از سوی ایران بوده و تصور می‌کنند که با اعطاف در برابر آمریکا، این کشور دست از خصومت و جنگ علیه ایران برمی‌دارد. بر همین اساس، از لزوم صلح‌گرایی و کاربست عقلانیت در برابر آمریکا و به‌همه‌پرسی گذاشتن دفاع در برابر تجاوزهای مکرر آمریکا سخن می‌گویند | صفحه ۲

یادداشت سیاسی

علی‌حسن حیدری

از واقعیت جنگ تا روایت پیروزی

جنگ فقط در میدان نظامی تعیین تکلیف نمی‌شود. هر جنگی در کنار میدان نبرد، میدان دیگری به نام افکار عمومی دارد. در این میدان، برداشت مردم از واقعیت می‌تواند به اندازه خود واقعیت اثرگذار باشد. به همین دلیل، پیروزی زمانی به یک سرمایه اهریودی تبدیل می‌شود که بتوان ابعاد آن را دقیق، مستند و قابل فهم برای جامعه توضیح داد | صفحه ۵

یادداشت ورزشی

دنیا حیدری | خبرنگار گروه ورزشی

نقره‌داغ کنید، نه نوازش

برای نخستین بار شاهد سرعت عمل کمیته انضباطی بودیم، اما حتی این سرعت عمل در برخورد با خاطیان بازی گل‌گهر-تراکتور هم نتوانسته مرهمی بر زخم باشد. شاید چون آن قدر کار از کار گذشته که انتظار می‌رفت برخوردی به مراتب جدی‌تر و حکمی به مراتب سنگین‌تر بریده شود | صفحه ۱۳

طغیان «مولود بالفور» علیه پدرخوانده انگلیسی

اسرائیل با بریتانیا درگیر یک تنش کم‌سابقه تاریخی شد | صفحه ۱۵

انصارالله ۱۸ کیلومتر تا قاطع شاهرگ ارتباطی ائتلاف سعودی با تنگه فاصله دارد

صفحه ۱۵

نویسنده کتاب «سخت ولی شیرین»
در مراسم رونمایی از اثر:

حقیقت اتفاقات را فدای جذابیت‌های داستان پردازی نکردم

صفحه ۱۶

مدارس پایتخت

در مسیر کاهش تراکم

• همکار گنبدی | خبرنگار گروه اجتماعی | صفحه ۳

بازار نفت

باز هم شعله‌ور شد

• بهمنز قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی | صفحه ۴

صلح با قلم موشک

امریکا جنگ را ۶ماه پیش

علیه ایران آغاز کرد و اکنون دارد

علیه «هزینه‌های جنگ» می‌جنگد!

سخت‌گوی سپاه شروطی

برای پایان دادن به جنگ گذاشته

است (همان شروط تفاهم‌نامه

باضافه‌ی «رفع محاصره یمن»

و «آزادسازی ۲۴میلیارد دلار

از پول‌های ایران بالمره!».

این یعنی نوشتن صلح

با قلم موشک!

بسیار گسترده‌تر تبدیل شده است. اردن، خلیج فارس، دریای عمان، یمن، عربستان، کشتیرانی بین‌المللی و مهم‌تر از همه تنگه هرمز.

امریکا حالا دنبال این است که «ایا می‌توانم اقتصاد ایران را چنان فشار دهم که تهران مجبور به عقب‌نشینی شود؟» و ایران باور دارد که می‌تواند «هزینه منطقه‌ای و جهانی فشار آمریکا را چنان افزایش دهد که واشینگتن به جای ادامه جنگ، به مذاکره تن دهد». نقطه عطف واقعی، اکنون شلیک به ناو است نه لزوماً اصابت به آن. حمله ایران به ناو امریکایی اهمیت ویژه‌ای دارد. هر چند منابع امریکایی بگویند «ناو از حملات گریخته است».

برای سال‌های یکی از مهم‌ترین نمادهای قدرت آمریکا در خلیج فارس، ناوهای هواپیمابر و شناورهای نظامی آن بوده‌اند؛ نیروهایی که عملاً بیانگر این تصور بودند که امریکا می‌تواند در فاصله‌ای بسیار دور از خاک خود، قدرت نظامی عظیمی را مستقر کند. ایران همین مزیت را به یک نقطه آسیب‌پذیر تبدیل کرده است: «اگر ناوهای شما در میدان جنگ حضور دارند، آنها نیز بخشی از میدان جنگ‌اند».

بازدارندگی به نیروی دریایی بزرگ‌تر نیست. ایران می‌خواهد به آمریکا و دنیا بفهماند حضور نظامی در این منطقه، هزینه دارد. سخت‌گوی سپاه این بار به جای آنکه صرفاً از ادامه مقاومت و انتقام سخن بگوید، برای پایان جنگ شرط گذاشته است: «توقف کامل جنگ، تضمین عدم تهدید مجدد، عقب‌نشینی اسرائیل از لبنان، پایان محاصره یمن، آزادسازی ۲۴میلیارد دلار دارایی‌های ایران و عدم مداخله در توان هسته‌ای و موشکی ایران»!

در پس این فهرست یک تغییر مهم در جایگاه روانی و سیاسی ایران دیده می‌شود. ایران نمی‌گوید که «اگر امریکا پیشنهاد صلح بدهد، ما بررسی می‌کنیم»، بلکه حرف تازه‌ای می‌زند: «اگر امریکا پایان جنگ را می‌خواهد، باید برای پایان جنگ قیمت بپردازد». این را می‌توان «پیشنهاد صلح با قلم موشک» نامید. عدد ۲۴میلیارد دلار مهم است و فقط یک مطالبه اقتصادی نیست. این رقم قبلاً نیز در طرح‌های مربوط به پایان طرح مطرح شده بود. گزارش‌هایی از پیش‌نویس توافق حکایت داشت که در آن آزادسازی ۲۴میلیارد دلار از دارایی‌های مسدودشده ایران در دوره مذاکرات پیش‌بینی شده بود. بنابراین وقتی امروز همین عدد دوباره در شروط ایران ظاهر می‌شود، یعنی تهران می‌خواهد امتیازات مطرح‌شده در مذاکرات پیشین را از دست ندهد، بلکه آنها را در قالب یک معامله نهایی مطالبه کند.

اضافه شدن یمن به شروط ایران از همه مهم‌تر است زیرا نشان می‌دهد ایران دیگر پایان جنگ را در قالب رابطه تهران با واشینگتن تعریف نمی‌کند. جنگ به یک معامله منطقه‌ای تبدیل شده است. جنگی که امریکا و متحدانش علیه یک شبکه منطقه‌ای آغاز کرده‌اند، نمی‌تواند فقط با توافقی درباره خود ایران پایان یابد. این مسئله البته توافق را دشوارتر می‌کند زیرا امریکا برای چنین تهدیدی باید منافع اسرائیل، عربستان و دیگر متحدان منطقه‌ای خود را نیز در نظر بگیرد اما همین دشواری نشان می‌دهد که تهران تصور می‌کند این راه بهتری برای پایان جنگ است.

در تنگه هرمز ایران لازم نیست نیروی دریایی امریکا را شکست دهد تا بتواند از هرمز به عنوان اهرم استفاده کند. کافی است بتواند امنیت آن را به مسئله‌ای پر هزینه تبدیل کند. این راه به شکل ملموس حس می‌کنند. تازه‌ترین تحولات نیز نشان می‌دهد که همین مسئله اکنون به قلب جنگ تبدیل شده است. امریکا تلاش می‌کند جریان صادرات نفت را حفظ کند و ایران می‌کوشد هزینه این جریان را افزایش دهد. قیمت نفت نیز در واکنش به تشدید درگیری‌ها از ۱۰۰ دلار عبور کرده است.

جنگ می‌رود که به چیزی بسیار عجیب تبدیل شود. از دل این جنگ دنیا می‌فهمد که می‌توان توازن بازدارندگی در شرایط عدم توازن قدرت داشت! امریکا توان تخریب گسترده دارد؟ باشد! ایران هم نتوان تحمل هزینه منطقه‌ای دارد! امریکا قدرت اقتصادی دارد؟ مهم نیست زیرا ایران موقعیت جغرافیایی دارد! ناو هواپیمابر؟ موشکی که آن ناو را از عمق جغرافیایی خود به قعر دریا می‌فرستد!

در چنین شرایطی، بزرگ‌ترین خطر «شکست» نیست اشتباه محاسباتی است. امریکا ممکن است فشار اقتصادی را با فروپاشی سیاسی اشتباه بگیرد. در ایران کسی نباید چنین اشتباهی را متقابلاً مرتکب شود!

جنگ به تدریج از «جنگ برای شکست دادن ایران» به «جنگ برای تعیین شرایط پایان جنگ» تبدیل شده است. شروط سخت‌گوی سپاه همین معنا را می‌دهد یعنی ایران آن قدر قدرت دارد که پایان جنگ را با شروط خود بپذیرد نه با اعمال قدرت امریکا، و درست در همین نقطه است که جنگ، از میدان نبرد به میز مذاکره منتقل می‌شود حتی اگر میز مذاکره فعلاً در میان دود و آتش دیده شود!

بقیه در صفحه ۲

چند روزی بیشتر به بازگشایی مدارس
نمانده است و باید بدانیم که ورود
به مدرسه اولین و بزرگ‌ترین تغییر
ساختاری در زندگی یک کودک محسوب
می‌شود. اگر هنوز کاری جدی برای
آمادگی خود و کودکان انجام نداده‌اید،
هنوز هم دیر نشده است. پس دست به کار
شوید و با مطالعه و بهره‌گیری از نظرات
مشاورین و همچنین استفاده از تجارب
دوستان و آشنایانی که این مراحل را
گذرانده‌اند، شش‌ساله دلپشتان را برای
ورود به خانه دوم آماده کنید.

والدینی که خودشان کلاس اولی هستند!

• محبوبه قربانی - نیره ساری | خبرنگاران گروه سبک زندگی
صفحات ۸، ۷، ۱۰۹

زهرارودباری:
آموزش تاب‌آوری
به کلاس اولی‌ها
مهم‌تر از درس و نمره است

شیموافا:
کلاس اول فرصتی برای
رشد است نه آزمونی برای
سنجش تحصیلی کودک

رضوان حکیم زاده:
به جای تمرکز صرف بر درس
فرصت تجربه و کشف
به کودک بدهیم

آرین عمرانی:
اختلال جدی در عملکرد
کودک کلاس اولی می‌تواند
نشانه اضطراب حاد باشد